Quelle: http://manuscripta.at/?ID=9168
Copyright: Melk, Benediktinerstift

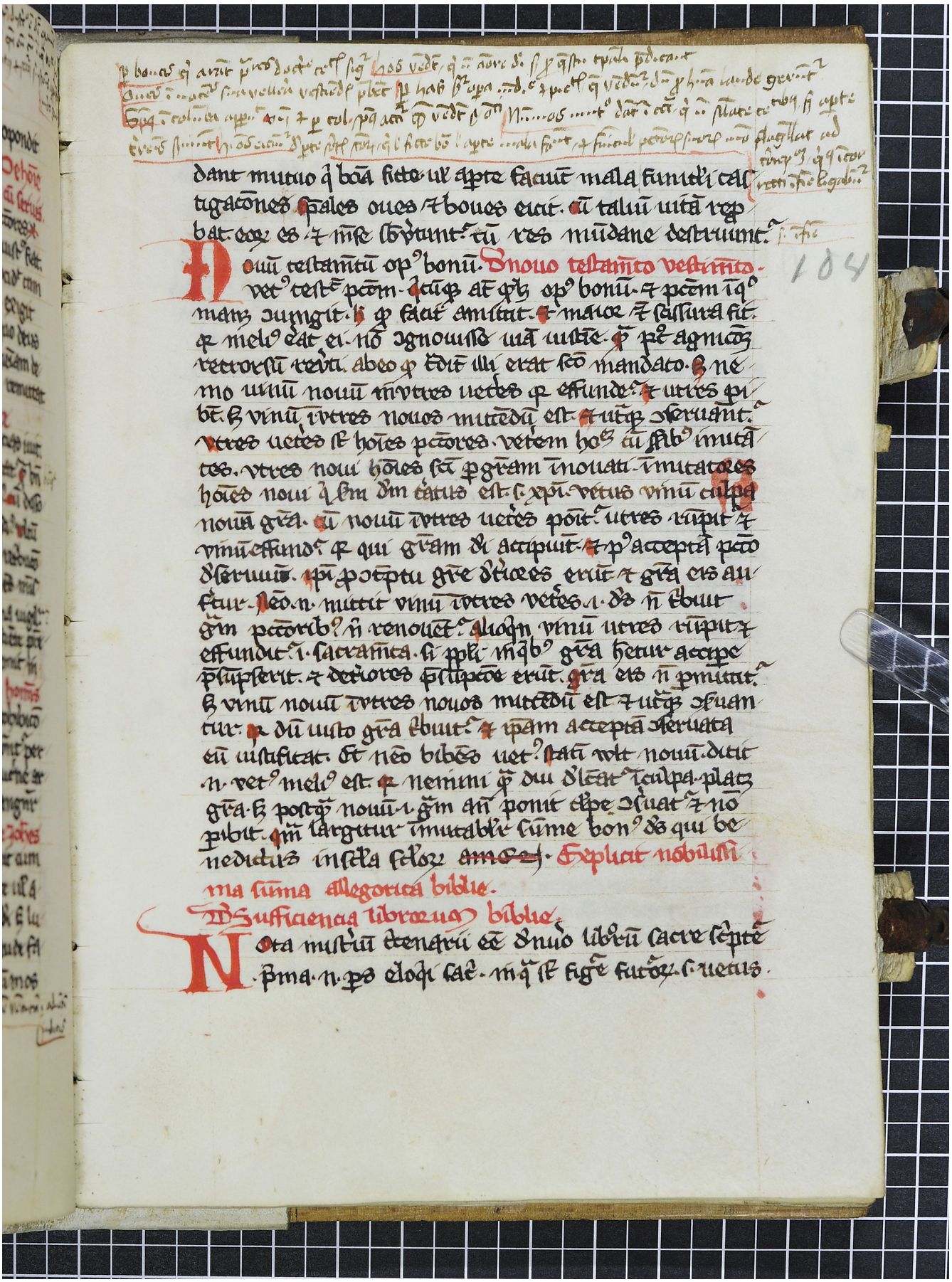

dant mutuo q̃ bõa sicte ul apte facuũt mala sunt ll'cet
tigacõnes sicales oues ⁊ boues erant. cũ talui uita rep
bat. eos es ⁊ mise sbdunt. cũ res mũdane destruunt.

Nouũ testamtũ op̃ bonũ. Dnouo testamto veteriato.
vet̃ test̃ pcõm. ⁊ cũ p̃ at q̃ op̃ bonũ. ⁊ pcõm iq̃
matz iungit. ⁊ q̃ facit amittit. ⁊ maior ⁊ cassura fit.
q̃ melꝰ erat ei. nõ ignouisse uiã uiste. q̃ pt̃ agnitõ
rectorsũ reuti. ab eo q̃ edit illi erat sed mandato. ⁊ ne
mo uinũ nouũ in vtres ueres q̃ effundit. ⁊ utres pi
bit. ⁊ vinũ in vtres nouos mittendũ est. ⁊ utq̃ seruant.
vtres ueres sũt hoies pctores. veterem hoꝝ cũ sub imuta
tes. vtres noui hoies sũt p̃ gr̃am inouati. i mutatores
hoies noui q̃ sm dm status est. s. xpi. vetus vinũ culpe
nouũ grãe. cũ nouũ in vtres ueres pon̄t. utres rumpit ⁊
vinũ effundit. q̃ qui grãm de accipuit. ⁊ p̃ accepta pcõ
de seruuit. ipi p̃ ceptu grãe dilices eruit ⁊ grã eis au
ferit. sed n. mittit vinũ in vtres veres. i. ds n̄ debuit
grãm pctoribꝰ n̄ renouat. Quoq̃ vinũ ueres rumpit ⁊
effundit. i. sacramta. si ppl̃ mqb̃ grã hetur accipe
plusserit. ⁊ deteriores efficiũtur. grã eis n̄ pmittit.
⁊ vinũ nouũ in vtres nouos mittendũ est ⁊ utq̃ seruan
tur. q̃ dũ iusto grã debuit. ⁊ ipam accepta seruata
eũ iustificat. et sed bibẽs uet̃ statũ uult nouũ dicit
n. vet̃ melꝰ est. q̃ nemini q̃ dũ dlẽat culpa plat
grã. ⁊ postq̃ nouũ. i. grãm ait̃ ponit elpe seruat ⁊ nõ
pibit. q̃m largitur immutabiliter sume bonꝰ ds qui be
nedictus in sela seloꝝ amen. Explicit nobilissi
ma summa allegorica biblie.

Dsufficientia libroꝝ biblie.

Nota mistiũ tenendũ est dnuo libroꝝ sacre septẽ
pma. n. ps eloqi sac. mq̃ sũt figẽ furoꝝ. s. ueteris.

104